

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

ESCOLA

És una sort tenir bons records de l'escola de la nostra infància, ajuda sempre, en especial, en els moments de davallada anímica. Aquests records són pures textures emocionals: el tracte del professorat, l'educació dels sentits, la cura dels sentiments, l'ajuda a trobar el rumb personal i el sentit de la vida i, sobretot, fer florir el tresor que cada persona porta dins seu que és únic i irrepetible. Queden les vivències, en forma de records, queda l'essencial, o sigui, allò que es relaciona amb la vida. L'escola és una segona llar i el record no tan sols perdura al llarg dels anys, sinó que torna a nosaltres tan bon punt en fem memòria. Tant de bo tothom en tingués un record bonic. Malauradament, els sistemes educatius continuen més centrats en l'escolar que no pas en el propi infant, o sigui més capficats en la persona que serà demà que no pas en l'infant que és avui.

Agost 2020